

4.8.58, יום ב'

בבוקר הרצאתי בהנהלת הסוכנות על החמורות שחלו בעולם ובמזה"ח
בחקופה האחרונה (איחוד סוריה ומצרים, שלטון די-גול, הפיכה בעיראק,
כניסת צבא ארה"ב ללבנון, צבא אנגלי בירדן, הכנות לוועידת הפיסגה); מסמעות
המאורעות האלה (התרכזות צרפת בענייניה הפנימיים ובצניני צפון אפריקה,
גידול כוחו של נאצר, החששות דיקטטורה צבאית בארצות ערב, התגברות
המתיחות בין מזרח ומערב, גידול סכנה מדינית וצבאית לישראל; הסכנות המדיניות;
אמברגו על נשק - למעשה רק על ישראל, פיוס נאצר על חשבוננו, נסיון לקצוץ
גבולות - סכנה צבאית - כחורנו ע"י נאצר עם התמוטטותו של ירדן. עלינו
להיזהר מהרופות אלו: ניטרליות, ניטרליזציה - סיסמות רמיה של הקומוניסטים.
מדיניותנו - תגבורת צבאית, רכישת ידידות אירופה (צרפת, גרמניה, בגלכוס,
אולי איטליה ואנגליה). מאבק על ערובות לסלמותנו ורבותותנו, צנור נפט רחב
מאילת לים התיכון, גיבוש גוש אנטי נאצרי כטה"ת - ועל הכל עליה לפחותה
100-50 אלף לשנה, יהוד נצח וישובים אחדים רבי אוכלוסין בגליל המרכזי -
סחרתי הנחת ג-ן על כבצע סיני.

- אחר הצהריים נתקבל שדר מבהיל מאבן על "הזדעזעות אייזנהאור ודלס
מכניעתנו לכה"מ". ערכתי חשובה לנשיא. בינתיים כא לוסון והביא לי מכתבו
של דלס, שבחון ההתרגשות על מברקו של אבן כמעט לא יכלתי לעיין בו, וסיפרתי
לוסון על דברי דלס ("כניעתנו לברה"מ) והשיבותי (החשובה בכברק של כה"ח
11 129 בתאריך של היום). בבטר הסיחה עם לוסון הופיע רנדל. היה ברור לי כי
האנגלים זעזעו את האמריקנים, ורנדל מרר את חיי בטשן שעה וחצי (לפעמים
רציתי לקום ולזרוק אותו מהחדר קומי רשט הדברים, וחבל שלא אבנר עשה
זאת).

אחרי השיחה עם רנדל נחקבלה סיוטא של אבן להשובה לדלם, הכנסתי כמה מיקונים וחשטטות בסיוטא (בהיק המדיני).

- כבר מזמן לא הייתי רצוף כיום הזה. מצר אתר "החזרעות" של אייזנהאור ומצד שני - החשירות המחוצפות של רנדל.

אולט הלילה נסתיים בסימון עצום. הקשבתי במשך ארבע שעות לקול ישראל: מבחן תהנ"ך, או חידון התנך. זה היה מאורע לאומי-חנוכי. עמוס חבט הסליא בבקיאוחו העצומה וענה כמעט על כל השאלות, אחריו צעד הסטורר יצחק שלו, ואחריו התימני אלשייך. ברדיו שמעתי חלמות-חלב של שושא האלפים האנשים שנחכנסו בתיכל התרכות כח"א שבו נתקיים המבחן. זה היה מאורע סרחק ומרגין. הרבשתי שרבות אנשים בארץ מקשיבים כמוני למבחן ברתח. זה היה אולי המעשה המוצלח ביותר של ועדת העשור. אכן בישראל נעשה התנך טוב לנשמת העם. מבחן זה יש לעשותו מטעל שנתי מחמיד. מובטחני שזו הייתה חוויה עצומה לרבות ואולי למאות אלפים מאזינים.

5.8.58, יום ג'

תבוקר ערכתי חשבות לשאילוח שנתרמו במסך כמה שבועות ובארבע מסרתי אותן לכנסת.

בשתיים עשרה הזמנתי את רוזן, הררי ושווקן, ולאחר שקיבלו על עצמם נתן צדק לשמור בסוד הדברים סיפרתי להם על התקפות היחסים בינינו ובין חרכית - והצטרפות ארח"ב לפעולה זו. קראתי לפנייהם מכתבי